

Iz življenja in sveta

Fašisti in Guglielmo Ferrero

Življenje znamenitega italijanskega zgodovinarja Guglielma Ferrera je pod fašističnim režimom stalno v opasnosti. Mrznja črnih srajc proti učenjaku je posebno narasla, odkar je rimska vlada zabranila Ferreru prestop italijanske meje. Učenjak je hotel obiskati Zedinjene države, kamor je bil pozvan na predavanje. Odhod pa je preprečil fašistični režim, ki mu ni dovolil potnega lista.

Se bolj pa je razvnela fašiste vest, da je Ferrero resen kandidat za Nobelovo nagrado. Prijatelji in znanci so ga predlagali za književnost. Takoj so začeli fašisti spletariti in tako je počil glas, da je pravi italijanski kandidat za Nobelovo nagrado dramatik Pirandello, ki je vpisan v fašistično stranko.

Ferrero je izpostavljen najnevarnejšim šikanam sedanjega režima. Kamor gre, ga spremljajo in nadzorujejo vohuni. Niti v knjižnico ne more nemoteno; kamion fašistov mu sledi, ga počaka in ga zopet spremi do doma. Fašisti so mu tudi sporočili, da jim je njegova navzočnost v Firenzi nezaželjena in so mu namignili, naj se preseli v kako okoliščansko vas. Ferrero se je radi ne prestrašil šikan res hotel umakniti na kmeto, kjer ima majhno posestvo. Prijatelji so mu to odsvetovali, ker ni dvoma, da bi fašisti Ferrera le zaradi tega izabili iz Firenze, da bi se ga za hrbotom javnost lažje iznebili za vedno.

Ženitev kralja Borisa

Kakor vsak smrtnik, tako ima tudi bolgarski kralj Boris svoje skrbi. Največja izmed njih je za sedaj skrb, da se primerno oženi. Ljudstvo in vlada mu dajeta ob vsaki priliki čuti, kakšno veselje bi stori svoj domovini, če bi se bil oženil. Kralj je star 32 let. Ako ne bi imel otrok, bi moral zasedati bolgarski prestol njegov mlajši brat Ciril, ki živi na Dunaju, ki pa v Bolgariji ni posebno priljubljen.

Minuli teden je prispel Boris inkognito pod imenom Plossio Ludetio v Budimpešti in v Alesthi, kjer je bil gost nadvojvode Jožefa. V petek se je odpeljal v Bratislavo in se mudi te dni na Čekoslovskem. V Topolčankah ga namerava sprejeti prezident Masaryk.

Po vsej verjetnosti bo potovanje kralja Borisa trajalo precej časa. Čeprav bi kdo mislil, da mu ne bo težko najti nevesto, je vendar zadeva nekoliko bolj zapletena. Bodoča bolgarska kraljica mora biti pravoslavne vere, oziroma v njo prestopiti. Vsaka vladarska rodbina pa ni dovzetna za menjavo vere. Pravijo, da so se kombinacije z italijansko princezino Giovanno razbile prav na tej točki; Savojski kraljevi dom se namreč preveč oklepa katolicizma. Politični interes Bolgarije pa veleval, da nevesta ne sme biti iz takega rodu, da bi imela država zaradi te ženitve škodo.

Največ verjetnosti, da postane bolgarska kraljica, ima baje Kira Cirilovna, hčerka ruskega velikega kneza Cirila. Ako pa bi tudi ta kombinacija izkazala odpor — Ciril je namreč pretendent na ruski carski prestol, ki pa je že eno desetletje v muzeju — bi kralj Boris prosil za roko švedske princezine Marte. To bi bila v političnem oziru še najbolj posrečena ženitev, ker je Švedska popolnoma nezainteresirana na bolgarski notranji in zunanji politiki.

Drama človeških strasti

V Londonu se je vršil minule dni senzacionalen proces. Občinstvo je uprav oblegalo sodno palačo, tako je mikala radovedneže zakonska založnja, ki se je obravnavala pred porotniki. Na zatožni klopi je sedela prikupljiva, malce osivela žena mrs. Ludgalova. Nihče ji ne bi prisodil, da je morilka. Edina priča, ki jo je sodišče zaslišalo, je bila obtoženkinca devetletna hčerka, za svoja leta že prava krasotica.

Obtoženkin mož je bil častnik britske vojske. Dokler so živeli doma v Angliji, je potekalo rodbinsko življenje povsem normalno. Tedaj pa so moža premestili v Indijo. Tu se je počasi docela izpremenil; udal se je pijančevanju

in razvratu. Noč so mu minevale v zločinah in hlačah.

Očitno propadla božega oficirja se je lotila strašna straža: poželenje po lastni hčeri. Z ženo je postopal ves čas uprav zverinsko, hčer pa je zapeleval s sladkobo. Žena je uganila, kakšni umazani nagoni ga vodijo k lepi deklici

Miroljubni udeleženci pomorske razorožitvene konference v Ženevi
(«Pravda», Moskva)

Kralj in carinik

Pred dnevi je privozil čez francosko mejo avtomobil, v katerem sta sedela dva moža. Navidez malomeščanskega stanu.

»Ali imate kaj carini podvrženega blaga?« ju je vprašal carinik.

»Ne,« je odgovoril eden od obeh avtomobilistov, ki je imel na nosu ščipalnik.

Carinik se z lakoničnim odgovorom očividno ni zadovoljil. Preiskal je ves avtomobil in naposled še oba potnika.

Našel ni ničesar drugega kakor prazno zlato cigaretno dozo, na kateri je blestel belgijski kraljevski grb. Potnik s ščipalnikom ni bil namreč nihče drugi kakor belgijski kralj Albert I.

Ves v zadržki se je hotel carinik oprostiti.

»Nič hudega,« ga je prijazno zavrnil kralj. »Storili ste samo svojo dolžnost!«

Prešestnica proti svoji volji

V svetovnem kopališču Dieppe se je pred dnevi zgodil nenavaden skandal. Vrata hotelske sobe, kjer sta stanovala bogat bankir in njegova gospa, so se diskretno odprla. Vstopil je mož in hotel napraviti električno luč.

— Zlodja, elektrika nočoj ne funkcijonira!

Madame, mlada, lepa, še nedavno poročena žena, je že spala. Kdo pa naj čaka moža, ki vsak večer kvarta v klubu? Naj se vrne, kadar se mu zljubi. Madame se je napol predramila, mož je stopil laskavo k nji in ji je šepetati ljubezne besede. V sobi je bila tema, le rahla mesečina je prodirala skozi veje pred okni. Čez nekaj časa je madame zopet pokojno zaspala.

Sredi noči jo je vzdramil ropot. V sobi je svetila električna luč. Madame se je začudeno dvignila in opazila svojega soproga, ki je pravkar vstopil v sobo. Bil je v fraku in cilindru, tak, kakršni je navadno prihajal iz kluba.

— Kako je to, mon cher, da si zopet odšel?

— Jaz odšel?

— No, saj si vendar ležal zraven mene in zdaj...

Mož jo je na široko pogledal. Ali se je revici od kopaliških dobrot zmešala pamet? Govorila sta še dalje in slednjič spoznala, da se je neki lopov vtihotal v zakonsko spalnico, zastopal soproga in potem izginil z vsemi dragulji, ki so ležali na nočni omarici.

Ceprav je zadeva zelo delikatna, se je izvedela, zakaj dragulji predstavljajo celo premoženje in policija je zato na svetu, da zasleduje in izroča roki pravice lopove vseh vrst.

Na policiji so madame in njenega soproga malce potolažili, češ vajin primer ni edin. Cela vrsta mladih, lepih gospelj je bila na enak način opeharjena. Rafiniranega zločinca zasledujejo, a ga je težko najti; kdo ve, če ni med najfinjšimi kopališkimi gosti? Navsezadnje pa je težko postaviti pred vsako spalnico stražnika in imeti v evidenci, katera gospa je sama. Policija pravilno

in je pazila na njo kakor na lastno oko.

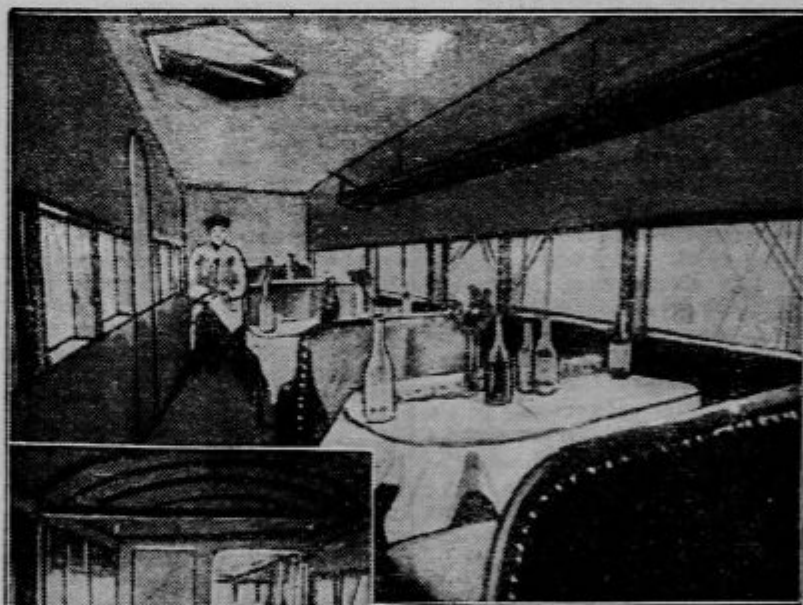
Neko noč je pritrul mož pijan domov. Zvabil je deklico v posebno sobo in jo hotel oskrbiti. Mati pa je slišala hčerkino vpitje in je pribežala v sobo. Urno je zgrabila za revolver in ustrelila v moža. Drugi strel ga je zadel do smrti. Morilka je bila oproščena.

trdi, da naj možje sami pazijo, da jim ne bodo žene proti lastni volji prelomile zakonske zvestobe. In tedaj bodo tudi dragulji na nočni omarici varnejši... O teh zgodbah, ki so take, kakor da bi bile vzete iz Boccaccijevega »Decamerona«, se v kopališču seveda veliko govori. Prizadete gospe pa so s sprogi vred predčasno odpotovale iz kopališča.

Prokletstvo milijonov

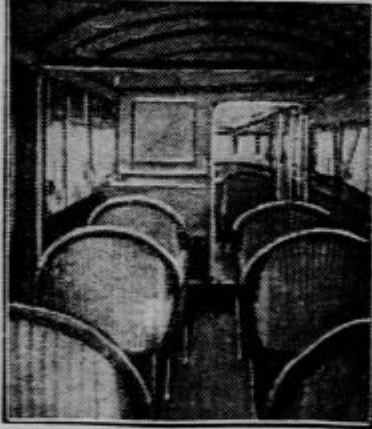
Vso Ameriko zanima zapuščinska razprava dedičev znanega lastnika zlatih rudnikov Samuela Hickinga. Ki pravkar teče pri čičaški sodnji, Samuel Hicking je bil eden izmed prešteti pustolovcev, ki so se naselili pred 60 leti ob kalifornijski obali, kjer so se našli zlati rudniki. Prišel je brez beliča v žepu, a v dveh letih pasjega življenja je spravil kakih 50.000 dolarjev. Začel je igrati na borzi in si podvojil premoženje. Nato je kupil za zmerno nizko ceno ogromno zemljišče v okolici Chicaga. Mesto se je nazlo razvijalo v vele mesto in denar je Hickingu kar curjal v žep. Prodajal je parcelo za parcelo, dokler ni postal milijonar.

Mož pa je bil neznoznega značaja. Prišel je na slab glas. Zavoljo svojega skopustva, pohlepa, maščevalnosti in besne razdražljivosti. V rodbini ga je preganjala nesreča. Žena mu je vedno bolehalo in bila prava mučenica. Simedinec se je zaljubil v revno dekle. Koga je oče napodil iz hiše, se je mladi Hicking ustrelil. Starec je ostal brez otrok. Odšel je z avtomobilom na po-

Prva restavracija v zraku

Poročali smo že, da je bila te dni otvorjena prva zračna proga z letalom-restavracijom in sicer med Parizom in Londonom. To je prvi poskus uvedbe gostilne v zračnih višavah in kakor čitamo v pariških listih, se je poskusni polet med Parizom in Croydonom obnesel nad vsako pričakovanje. Na naši sliki je posnet pogled v notranjost letala. V ozadju stoji kuhar.

Albert Jean:

Katastrofa

Ko je Pierre Solignac prvič odprl oči v ta prekretni svet, se je njegov oče, ki ga je ozledoval z nežno radovednostjo, nagledal zgenil in se obrnil k babici:

— Čujte, gospa... Ali se vam ne zdi, da malček nekoliko škili?

— Glejte no, saj res! se je začudila nagovorjenka. Kakor da si je izbral oči v dveh bazirih!

A ko je videla, da gospodu Solignacu in do šale, je dobra žena brž dostavila:

— Nič hudega!... Kaj malega mu bodo prerežali, pa bo dobro. Hoste videli! A ne zdaj, ko je še mlačen, potrpite, da nekoliko odraste.

Pierre Solignac je torej rastle in podobno kakor Damokleju mu je visel nad glavo zlovesni operacijski nož.

Ce bi ne bilo tega nesrečnega škiljenja, bi bil prav čeden deček s svojo nežno poltjo, lesketaočim se zobovjem in lepo oblikovanim podolžastim obrazom, ki mu je smeh dolbel ljubke obrame v mlado meso.

Seveda te oči, te vražje oči so kvarile vse in nikoli ni minilo četr let,

da ne bi bila Solignacovka spomnila svojega daja: »Čui Hubert!« A dobro je bilo, da daja fantu opreriti. Dvosej sta takoj okrenila pogovor drugam: ob misli na nož, čeprav le mačkenej operacijski nožič, jima je hotela kar kri oledeti.

V tem sta otroku umrla oče in mati, oba isti dan: jedla sta goze in sta se otrovala. Pierre Solignac je ostal torej sam na svetu, sam z varuhom, z dvojico škilečih oči in imetjem, ki mu je bila muhasta nepreračunljivost borznih spekulacij vzela malone vso ceno.

Sorodniki so ga poslali na tuj, v lice, kjer so njegovi sošolci pušili evkaliptovo listje, zavito v papir, ki so ga trgli iz besednjakov. Živi duši ni več prišlo na um, da bi bilo dobro poslati dečkove očesne mišice kirurškemu estetu v popravo.

Minila so leta. Brez veselja je Pierre Solignac dokončal svoje gimnazijske študije in se mahoma znašel na cesti. V žepu je sicer imel zrelostno izpričevalo, a kaj bi z njim?

Dobil je posla v neki notarski pisarni in tako je sirotnik prebil nekaj mesecev za mizo pri oknu, kjer je imel priliko opazovati učene gospode, ki so hodili k njegovemu šefu privedovat, klo se varno nalagajo hipoteke, in v

črno oblečene žalujoče ostale, ki so si otirali solze, da so laglje odkrivali svoje koristi v zamotanih zapuščinskih aktoh.

Mogoče bi se bil Pierru Solignacu naposled še priljubil njegov poklic, da ga niso tovariši ob sleherni priliki obdelovali s »škiljavcem«. Prerani konec njegovi notarski karieri pa je napravila steklenica črnila, ki jo je v trenutni jezi vrzel pisarju v glavo.

Telesna hiba je nesrečnemu dečku grenila tudi ljubavno življenje. In ko se mu je dodobra utrdila vera, da mu ne kaže gledati za dvema deklicama hkrati, se je odločil za tvega operacijo.

Bilo je tisti večer pred dnevom, ko bi bil moral iti na kliniko. Pierre Solignac je sedel v predmestnem baru in je utapjal svoje skrbi v čaši whiskeyja, ko se mu je nenadoma pridružil zastaven možak s črno smotko v ustih, ga dregnul s komolcem, se mu opravičil in ga povprašal brez nadaljnega uvoda:

— Ali ste svobodni?

— Svobodno?

— Da... Vprašam vas, ali imate kaj časa?

Solignac je nekaj zajeceljal, kar se je moglo smatrati za pritrditev.

— Kaj bi rekli o malhni vožnji v Egipt?

Kako, gospod?...

Neznanec se je predstavil.

— Jaz sem prvi francoski filmski režiser! je dodal. Vaš obraz mi je po gođu. Če hočete z menoj, vam je bogastvo zagotovljeno...

Ves presenečen je Pierre Solignac odgovoril po kratkem premolu:

— Če hočem!... Kakopak da hočem! Toda počakajte še teden dni... Jutri se moram podvreči lahni operaciji, a ko okrevam...

— Operaciji? se je začudil režiser. Kakšni operaciji?

— Škilim nekoliko! je sramežljivo priznal Pierre.

— Škilite nekoliko?... Pa ste skromni!... Povem vam, da tako dovršenih škilistih oči, kakor jih imate vi, ne najdemo v vsej Franciji!

— Nu, vidite, gospod! je nekam poparjeno zajeceljal mladenič. Treba je, da se dam čim prej operirati!

— Bog ne daj! Samo tega ne! Vaš obraz bi izgubil vso filmsko vrednost!... Angažiral sem vas haš zaradi tega, ker škilite, ker tako divno, tako božansko škilite!... Verujte mi, da razumem svojo stroko! Izraz vaših lic, način, kako motrite konec svojega nosu, kadar se zaslanjate — Bože, sličnega še ni bilo na platnu!

Pierre Solignac ni več ugovarjal. Sprejel je vabiljo neznančavo ponudbo in kmalu se je izkazalo, da so se režiserje napovedi obistnille nad sleherni pričakovanje. Pierrot — tak je bil psevdonim novega zvezdnika — je zaslovel, še preden so minili trije meseci.

Lastniki kinematografov so se kar trgali za filme, v katerih je nastopal neodoljivi škiljavec s svojim ljubkim nasmeškom in z dvojico oči, ki se jim je grohotal ves svet.

Pierrotova slava je obsegala vso deželo in se je kmalu razširila tudi onkraj mej in oceanov. Režiser si je veselo mel roke. Nekega večera na se je domislil in je poklical mladeniča k sebi:

— Ali si si še dal zavarovati oči?

— Kako si rekel? se je zavzel Pierre Solignac.

— Nu da, mar ne veš, da so ti oči neprecenljivo bogastvo?... A če se jim primeri kaka nezgoda?

Pierre Solignac je vtropetel ob teh besedah. Drugo jutro je bila njegova prva pot v zavarovalnico, zaščititi si dragoceno oči.

Nekaj mesecev potem, ko je plačal prvi obrok premije, je nalik strelji z jasnega udarila katastrofa. P. Solignac se je peljal v dirkalnem avtu po cesti na Azurni obali, ko je nemadoma razneslo

Sad slavi drevo
in priznava odlično delovanje je
vzrok, da so

Pyramidon
Originalne tablete
»Molotov«

postale znane in priljubljene. Zato
naj zahteva, kdor se hoče čuvati
raznih izmenjenj, izrečno prave
Pyramidon tablete v origi-
nalnem zavoju s rdečo eti-
keto in zaščitno znamko
M. L. B. I.

